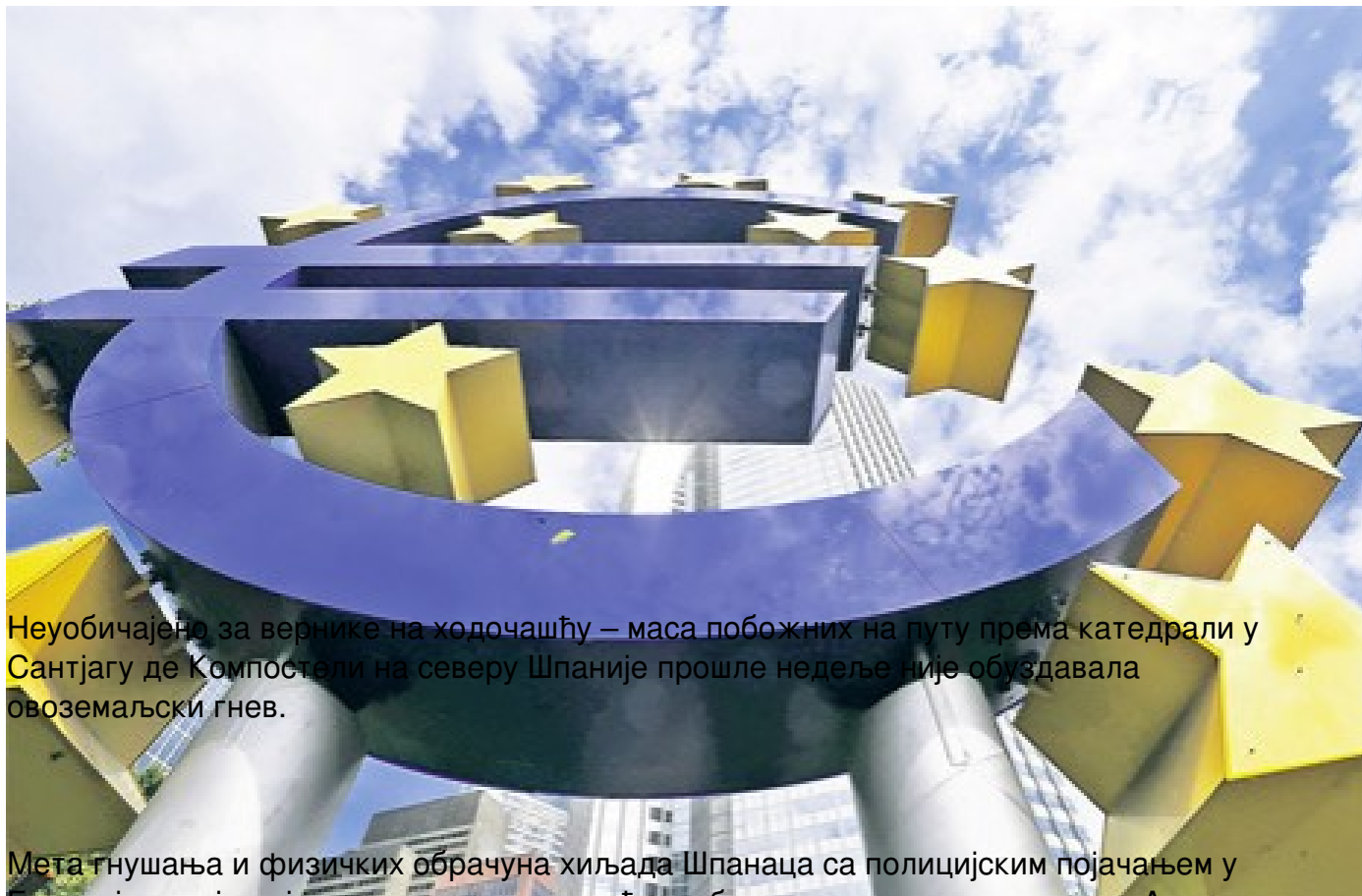

У последњих шест седмица међународни бизнис повукао је четири милијарде долара инвестиција са Старог континента

Неуобичајено за вернике на ходочашћу – маса побожних на путу према катедрали у Сантјагу де Компостели на северу Шпаније прошле недеље није обуздавала овоземаљски гнев.

Мета гнушања и физичких обрачуна хиљада Шпанаца са полицијским појачањем у Галицији, у којима је четворо људи повређено, били су немачка канцеларка Ангела Меркел и домаћи премијер Маријано Рахој.

„Хоћемо да радимо. Нећемо да емигрирамо. Доста нам је споља наметнутог стезања каиша”, извикивале су хиљаде демонстраната гушајући се са полицијом док су Меркелова и Рахој вежбали брзо ходање до места наводног укопа једног од 12 Христових апостола.

Не базирујући се на протест на једној од најсветијих поклоничких стаза у западној Европи, Меркелова и Рахој су потом светској јавности послали поруку да Немачка и Шпанија остају доследне политици буџетске строгаће ЕУ и да другог успешног пута ка привредном бољитку бриселске фамилије нема.

Дан касније, влада друге најјаче економије еврозоне поднела је оставку због отвореног супротстављања сада већ бившег министра економије Арноа Монтенбура буџетском диктату Берлина остатку европске заједнице.

„Стаћу сад у ред за посао на бироу рада, као и многи други Французи”, поручио је Монтенбур, могући кандидат на председничким изборима 2017. године.

На трагу оваквих раскорака, ЕУ је спољном свету поново открила да према мноштву егзистенцијалних тема (и даље) нема ни изблиза јединствен став.

Италија је пријавила да је на њене обале од почетка године пристигло чак око 100.000 имиграната из Либије (што је више него у време арапског пролећа 2011) и да Рим нема новца збрињавање најезде непозваних дођоша. Берлин је истовремено берзама поручио да је осетни пад немачког привредног раста „привремен” и изазван како украјинском кризом тако и текућим неразумљивим политичким иницијативама руског председника Владимира Путина. И док Ангела Меркел најављује да Москва може да очекује нове санкције ако проруске снаге у Украјини наставе са освајањем територија, мађарски премијер Виктор Орбан открива да Будимпешта ради на окупљању европских држава заинтересованих за отопљавање пословних односа ЕУ и Русије.

Шта берзе данас мисле о заједници која шаље овако растрзане поруке, и то у тренутку у тренутку када – од Либије до Украјине и Сирије – јачају изазови на њеним границама?

Одговор је једноставан: богати страни бизнис масовно се повлачи из Европе.

Наиме, у последњих шест седмица међународни бизнис повукао је четири милијарде долара инвестиција из Европе – што је на месечној основи највише од 2001– пренео је лондонски „Фајненшал тајмс”.

Најновији прорачуни по којима би санкције Русији тек могле папрено да коштају Европу,

згасли привредни раст, рекордна незапосленост, плима избеглица, неразрешени спор две водеће економије (Немачке и Француске) у вези с курсом за привредно оздрављење држава чланица ЕУ, ојачали амерички долар, само неки од разлога што инвеститори пред јесен избегавају Европу, наводе у Ситију и на Волстриту.

Концептуална напрстина франко-немачке привредне осовине Европе – без које је јединствени курс ЕУ тешко замислив – можда је ипак заустављена.

Француски председник Франоса Оланд именовao је за новог министра економије протржишно оријентисаног Емануела Макрона (36), иначе поузданог посленика легендарне банкарске династије Ротшилд.

Остаје још само да европско становништво и берзе утврде да ли се ЕУ ове јесени сложила којим путем да крене из привредне реанимације.

Тања Вујић

(Политика)